

КРИВИЧНО МАТЕРИЈАЛНО ПРАВО

КРИВИЧНО ДЕЛО ЗЛОУПОТРЕБА ОВЛАШЋЕЊА У ПРИВРЕДИ

И КРИВИЧНО ДЕЛО ПРЕВАРА

(члан 238. КЗ и члан 208. КЗ)

Кад је осуђени у својству власника и директора приватног предузећа у намери прибављања противправне имовинске користи за своје предузеће довео у заблуду директора оштећеног предузећа прикривањем чињенице да на рачуну свог предузећа нема средстава и лажним приказивањем да је у стању да у уговореном року плати робу купљену од оштећеног предузећа и на тај начин га навео да му на штету имовине свог предузећа испоручи робу у вредности од 2.046.809,38 динара, те у том износу прибавио имовинску корист за своје предузеће, извршио је кривично дело злоупотреба овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 2. Кривичног законика, а не кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика.

Из озбразложења:

„Осуђени је првостепеном пресудом оглашен кривим за кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика. Првостепена пресуда је у погледу правне оцене дела осуђеног потврђена другостепеном пресудом.

Првостепеном пресудом утврђено је да је осуђени приликом куповине робе од оштећеног предузећа поступао у својству власника и директора приватног предузећа и да је прикривањем чињенице да на рачуну свог предузећа нема средстава и лажним приказивањем да је у стању да плати купљену робу у уговореном року довео у заблуду директора оштећеног предузећа и на тај начин га навео да му на штету свог предузећа испоручи

робу у вредности од 2.046.809,38 динара, те у том износу прибавио имовинску корист за своје предузеће.

Код тако утврђених одлучних чињеница из којих произилази да је осуђени критичном приликом поступао у својству одговорног лица у предузећу (које својство има као власник и директор приватног предузећа сходно одредби члана 46. став 2. Кривичног закона Републике Србије важећег у време извршења дела, односно одредби члана 112. став 5. сада важећег Кривичног законика) и да је инкриминисаним радњама, које предстаљају неистинито приказивање стања и кретања средстава и резултата пословања предузећа и које је било од утицаја на доношење пословне одлуке на штету оштећеног предузећа (да се прода и испоручи роба предузећу осуђеног) осуђени прибавио имовинску корист за своје предузеће у означеном износу, што му је и била намера, по налажењу Врховног касационог суда у радњама осуђеног стоје законска обележја кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди из члана 238. став 1. тачка 2. Кривичног законика, а не кривичног дела преваре из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика.

Стога се по оцени овог суда захтевом браниоца осуђеног за испитивање законитости правноснажне пресуде основано указује да је првостепеном пресудом учињена повреда кривичног закона на штету осуђеног, из члана 369. тачка 4. Законика о кривичном поступку, кад су радње за које је оглашен кривим правно квалификоване као кривично дело превара из члана 208. став 4. у вези са ставом 1. Кривичног законика и да је иста повреда закона учињена другостепеном пресудом којом је у погледу правне оцене дела осуђеног потврђена првостепена пресуда, при том инсистирајући у захтеву на чињеницама и околностима које управо разликују наведена кривична дела, а које се тичу својства извршиоца и лица коме се прибавља имовинска корист јер су то код кривичног дела преваре физичка лица, а код кривичног дела злоупотребе овлашћења у привреди одговорно лице у правном лицу као извршилац, док се имовинска корист прибавља правном лицу“.

(Сентенца из пресуде Врховног касационог суда Кзп. 197/10 од 16.03.2010. године, утврђена на седници Кривичног одељења 25.06.2010. године)